

Magistrat og Borgerrepræsentantskab hver skal have en Repræsentant i en Commission, der skal afgjøre et Spørgsmaal om en reen Pengeværdi, som Staten skal indvinde ved en saadan Foranstaltning. Jeg er paa ingen Maade imod, at der gives Kjøbenhavns Commune en ganske overordentlig Indskyldelse paa dette Foretagende — det vilde være urimeligt at modsætte sig det —, men ved en Bestemmelse, som jeg senere kommer til at berøre, nemlig den, der indeholdes i § 7 om, at Planen for den hele Behyggelse skal forelægges Communalbestyrelsen til Erklæring, synes der mig at være gjort Alt, hvad Communen kan forlange; at den skulde have to Repræsentanter i en Commission af 5 Mænd, som skal have det Hverv at taxere disse Grunde, synes mig at være i høi Grad urimeligt. — Det forekommer mig ogsaa, at der ved Bestemmelsen i § 3, sammenholdt med de tilhørende Motiver, er øvet en usorholdsmæssig Strengthed imod de private Grundeiere, som maatte have bygget Huse paa deres Grunde under den Betingelse, at de paa Opfordring skulde nedrive disse Bygninger. Der er i Lovforslaget givet dem 5 Aars Betænkningstid, med Hensyn til, om de ville indkjøbe Bygningsretten, men det forekommer mig dog urimeligt, at man vil tvinge disse Folk, som have havt Grund til at troe, at deres Bygninger ikke vilde blive revne ned, medmindre Fæstningens Lærv gjorde det nødvendigt, til at rive deres Bygninger ned, samtidigt med, at man erklærer Fæstningen for ophævet. Jeg vil derfor foreslaae, at man indrømmer, at disse Bygninger, hvad enten de ere opførte paa den ene eller den anden Betingelse, skulde have Ret til at blive staaende, om ikke, til de falde ned, saa dog i alt Fald i et meget længere Aaremaal end disse 5 Aar. — I § 5 findes en Bestemmelse angaaende Kjøbenhavns Livoli, som ogsaa synes mig meget besynderlig. Der siges i Motiverne — og det er mig egentlig det meest Overrassende —, at der er Grund til, at Statskassen fremdeles gjør nogen Opoffelse for at conservere dette Etablissement, men at det skal være et Statsformaal at skaffe Kjøbenhavnerne en billig Commers, og Livolionairerne en god Fordeel, synes mig dog noget overrassende, navnlig paa en Tid, da det

maa være Staten om at gjøre at skaffe sig Indtægter, hvor den paa nogen Maade har Ret til at fordre dem. Jeg troer ogsaa, at dette Etablissement med Lethed vil kunne være tjent med at give en meget større Afgift end de 500 Rd. pr. Td. Land, som Ministeriet har tænkt paa at affordre det. Dette er en Afgift, som kun svarer til Renten af en Værdi af 1 Rd. pr. Qvadratalen, men det er utvivlsomt, at den Grund, hvorpaa Livoli ligger, vilde, naar den skulde afhændes, være overordentlig meget mere værd i Handel og Vandel. Jeg troer altsaa rigtignok, at det vil være passende, at slyde Hensynet til, at det skulde paa hvilke Staten at bevare Livoli, tilside, og at man bør træffe Bestemmelser i Loven, som, forsaavidt man vil opretholde denne Anstalt, enten tvinge den til at give en betydelig større Afgift, end her er paatænkt, eller, hvis man ikke kan faae en Indtægt, der svarer til Renten af den Værdi, Grunden vil være værd i Handel og Vandel, gaae ud paa betydeligt at ned sætte de 20 Aar, som Forpagtningen skulde omfatte, for at man ikke skal binde sig til en saa særdeles usorbeelig Contract i et længere Aaremaal end høist nødvendigt.

Rettelser i Barsøds Foredrag.

Ep. 1805, Lin. 26 f. o.: „flot“ læs: „smaat“

i Steenstrups Foredrag.

- Ep. 1977, L. 11 f. o.: „forestaae“ læs: „forstaae“
 — — L. 13 f. o.: „selve Loven“ læs: „selve Lovens Overstykt“
 — — L. 18 f. o.: „af“, læs: „at“

i Willes Foredrag:

- 1985, L. 15 f. o.: „20 Millioner“, læs: „17 Millioner“, hvorefter Sammenligningen lyder: „Santlige udenbys Qvarterer den 1ste April 1852 havde Bygninger med en Assurance-sum af lidt over 4 Millioner, hvorefter der nu ligger Bygninger der med en Assurance-sum af circa 17 Millioner“
 — 1986, L. 21 f. n.: „alene“, læs: „væsenlig“
 — 1996, L. 5—4 f. n.: „Til hoed bleve nu disé Grunee i 1661“, læs: „Til hoed bleve disse Grunde brugte i 1661“
 — 1997, L. 10 f. o.: „erfjendes af Commissionen; men“, læs: „erfjendes af Commissionen. Men“
 — 1999, L. 12—13 f. o.: „saaer en ganske mærkelig Opfattelse“ læs: „gjort en ganske mærkelig Opfattelse“
 — L. 17 f. n.: „blander“ læs: „blandede“